

Capitolul 5 Organizarea procesuală și structurală a firmei

ORGANIZAREA PROCESUALĂ ȘI STRUCTURALĂ A FIRMEI

- 1. Organizarea procesuală
- 2. Organizarea structurală
- 3. Elaborarea structurii organizatorice de management
- 4. Tipuri de structuri organizatorice de management
- 5. Tipuri de organigrame
- 6. Regulamentul de organizare și funcționare

Organizarea

stabilirea și delimitarea proceselor de muncă (fizică și intelectuală)

repartizarea lor unor posturi de lucru

gruparea posturilor în compartimente

1

stabilirea legăturilor dintre aceste compartimente.

Toată firma

subdiviziune

Organizarea

Organizarea

Activităților

(organizare PROCESUALĂ)

Compartimentelor (organizare STRUCTURALĂ) Organizarea (din punct de vedere al obiectului)

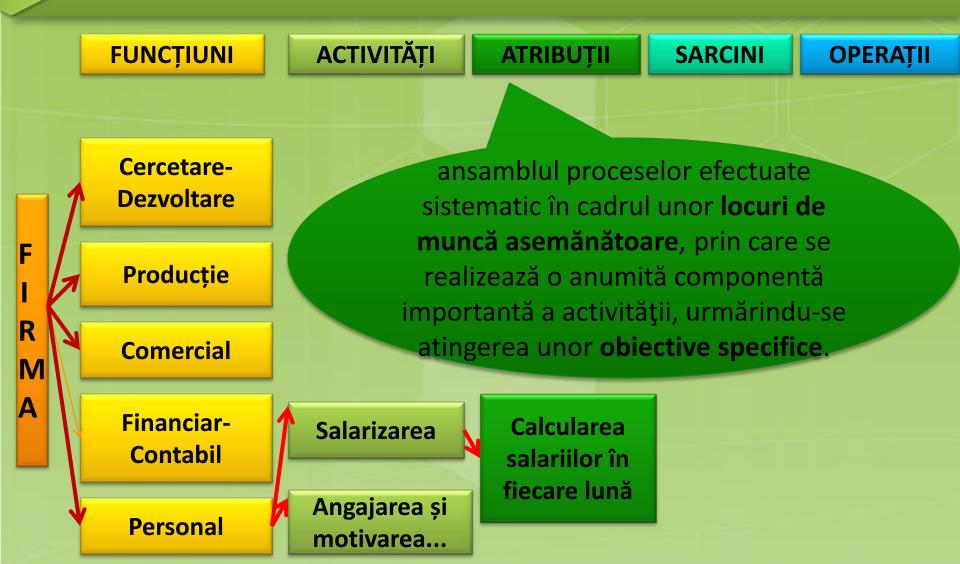

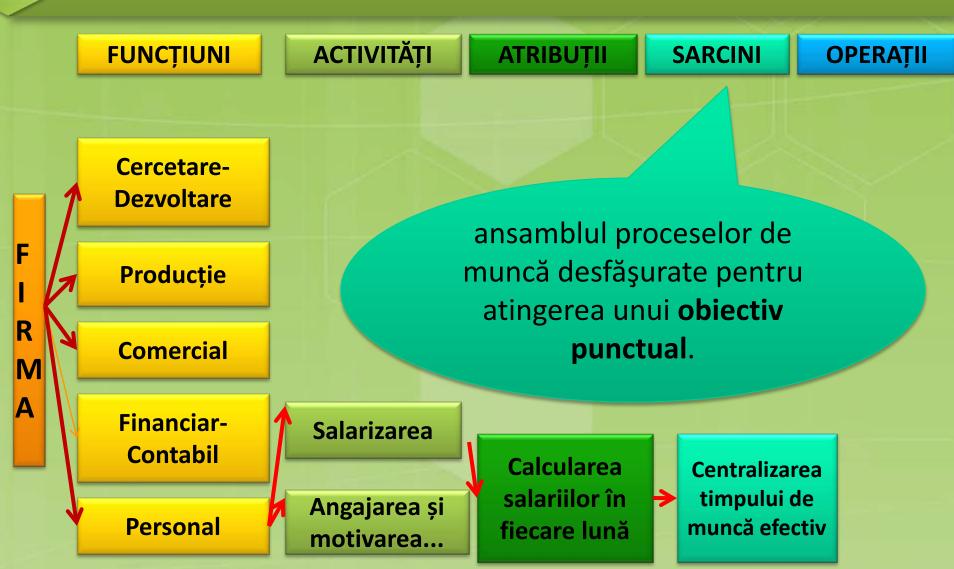

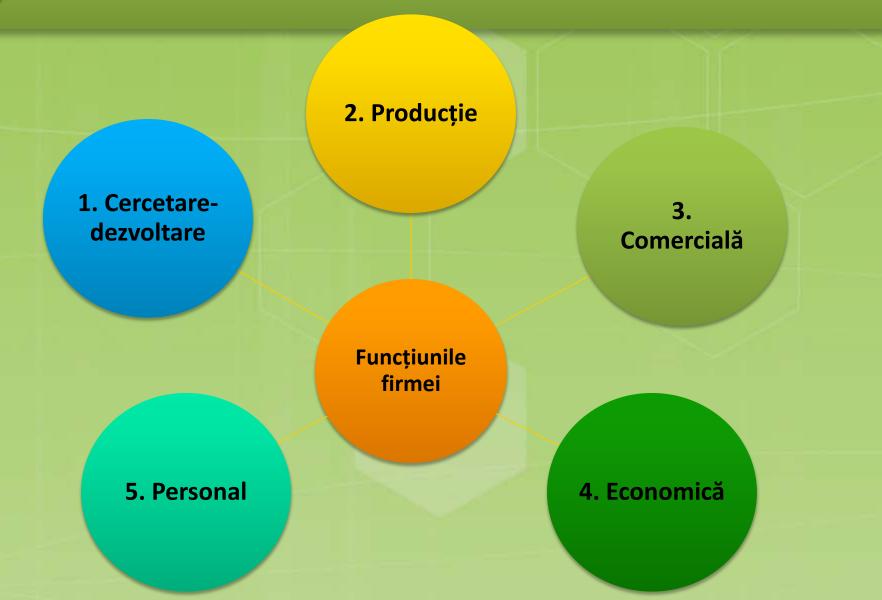

1. ORGANIZAREA PROCESUALĂ Funcțiunea de Cercetare-dezvoltare

1. Cercetaredezvoltare

- DEF: ansamblul activităților care se desfășoară în cadrul firmei în vederea realizării obiectivelor din domeniul producerii de noi idei și transformării ideilor în noutăți utile dezvoltării în viitor a acesteia.
- Importanța necesitatea adaptării permanente
- Lipsa cercetării VS. exagerarea cercetării

1. ORGANIZAREA PROCESUALĂ Funcțiunea de Cercetare-dezvoltare

Activități:

- cercetarea științifică, ingineria tehnologică și introducerea progresului tehnic
- Investiții și construcții
- organizarea producției și a muncii

1. ORGANIZAREA PROCESUALĂ Funcțiunea de Producție

2. Producție

DEF: Funcțiunea de producție reprezintă ansamblul activităților de bază, auxiliare și de servire (anexe) prin care se realizează obiectivele din domeniul fabricării produselor, executării lucrărilor și prestării serviciilor din cadrul firmei.

P. de bază

- produse finite, semifabricate ,lucrări și servicii cu caracter productiv
- productia de masini si utilaje in industria constructoare de masini

P. auxiliară

- obtinerea unor anumite produse ajutatoare
- scule, energie electrica, termica, ambalaje, reparatii, transporturi

P. anexă

- asigurarea unor nevoi sociale și culturale ale salariaților
- cantina firmei, gradiniţa de copii, punctul de ajutor sanitar

1. ORGANIZAREA PROCESUALĂ Funcțiunea de Producție

- Activități:
 - Fabricația sau exploatarea
 - Controlul tehnic de calitate al materiilor prime, semifabricatelor şi subansamblelor pe întregul flux de fabricație, precum şi al produselor finite
 - Întreţinerea şi repararea utilajelor
 - Producția auxiliară
- Exagerarea funcțiunii de producție supraproducție, producție peste nivelul cererii

1. ORGANIZAREA PROCESUALĂ Funcțiunea Comercială

3. Comercială

- Activități principale:
 - aprovizionarea tehnico-materială, menită să asigure în mod complet, complex și la timp mijloacele de producție necesare;
 - desfacerea, vizând livrarea produselor, serviciilor și lucrărilor;
 - marketingul, având drept scop crearea și descoperirea necesităților consumatorilor în vederea orientării producției proprii spre satisfacerea acestor necesități.
- Abordarea occidentală VS abordarea românească

1. ORGANIZAREA PROCESUALĂ Funcțiunea Financiar-Contabilă

- DEF: ansamblul activităților privind obținerea și folosirea mijloacelor financiare necesare firmei, precum și înregistrarea și evidența în expresie valorică a fenomenelor economice din cadrul firmei.
- Rol preponderent static

1. ORGANIZAREA PROCESUALĂ Funcțiunea Financiar-Contabilă

Activități:

- activitatea financiară, care se referă la obținerea și folosirea rațională a mijloacelor financiare necesare firmei;
- activitatea contabilă, care vizează înregistrarea și
 evidența în expresie valorică a fenomenelor din cadrul firmei.

1. ORGANIZAREA PROCESUALĂ Funcțiunea de Personal

- Funcțiunea de personal cuprinde ansamblul activităților din domeniul asigurării și dezvoltării potențialului uman necesar.
- Activități:
 - planificarea, recrutarea, selecția, perfecționarea, motivarea,
 salarizarea, dezvoltarea carierei și protecția personalului.
 - Abordarea occidentală (Resurse Umane) VS abordarea românească (Personal)

2. ORGANIZAREA STRUCTURALĂ Structura organizatorică

- Structura organizatorică = scheletul firmei
- DEF: ansamblul persoanelor, subdiviziunilor organizatorice și al relațiilor dintre acestea, constituite în așa fel încât să asigure premisele organizatorice adecvate îndeplinirii obiectivelor stabilite

a A1 A2

2. ORGANIZAREA STRUCTURALĂ Structura organizatorică

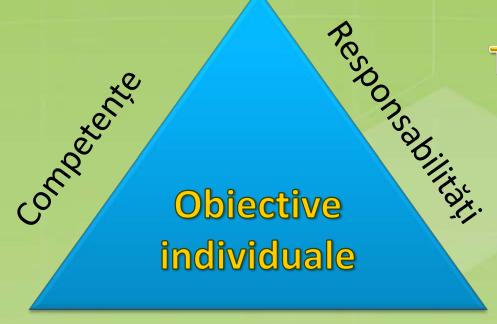
- Structura organizatorică (2 componente):
 - Structura de conducere sau funcțională (persoane,
 compartimente și relații desfășurarea procesului
 managerial și a proceselor de execuție)
 - Structura de producție sau operațională (persoane, compartimente și relații constituite în scopul realizării directe a obiectului de activitate al firmei)

- **A.** Postul ansamblul obiectivelor, sarcinilor, competențelor și responsabilităților desemnate pe un interval de timp unui membru al firmei.
- Competența organizațională sau autoritatea formală a postului dreptul de a acționa în vederea realizării obiectivelor individuale și a executării atribuțiilor.
 - Autoritatea ierarhică acționează asupra persoanelor
 - Autoritatea funcțională se exercită asupra unor activități
- Competență sau autoritate profesională nivelul de pregătire și experiența.

Responsabilitatea este obligația de a îndeplini anumite sarcini sau atribuții, de a realiza obiectivele individuale ce revin fiecărui post.

Triunghiul de aur al managementului

Sarcini

- **B.** Funcția constituie factorul de generalizare al unor posturi asemănătoare din punctul de vedere al ariei de cuprindere a autorității și responsabilității.
 - De conducere
 - De execuţie
- **C.** Compartimentul număr de persoane subordonate unei autorități unice și care execută în mod permanent anumite activități precis determinate.

C. Compartimentele:

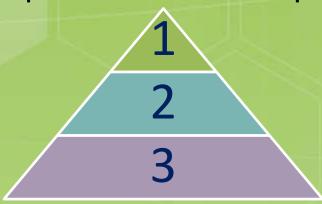
- Compartimentul de comandă decizii privind activitatea ce se desfășoară în firmă
- Compartimentul de stat major pregătește elementele necesare procesului de luare a deciziilor de către compartimentul de comandă.
- Compartimentul de execuție pune în practică deciziile luate de compartimentele de comandă.
- Compartimente: lerarhice și funcționale

- **D.** Nivelul ierarhic poziția succesivă față de organul superior de conducere a tuturor posturilor de conducere ale diferitelor compartimente situate pe aceeași linie ierarhică.
- Numărul nivelurilor ierarhice depinde de:
 - Dimensiunea firmei;
 - diversitatea activităților;
 - complexitatea producției;
 - tipul producției;
 - dispersarea teritorială a subunităţilor;
 - competența cadrelor.

- Piramida ierarhică totalitatea posturilor situate pe
 - diferite niveluri ierarhice
- Piramida aplatizată

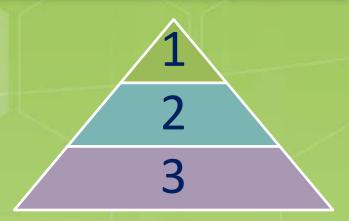

Avantaje:

- asigură apropierea conducerii de producție (execuție);
- asigură operativitatea și rapiditatea luării deciziilor;
- asigură o operativitate mai mare a sistemelor informaționale;
- presupune cheltuieli mai mici cu aparatul de conducere.

Piramida aplatizată

Dezavantaje:

- Crește dificultatea cuprinderii ansamblului problemelor;
- Crește încărcarea excesivă a personalului de conducere;
- Deciziile pot avea într-o măsură mai mare elemente subiective, fapt care poate să conducă la o centralizare excesivă.

- E. Ponderea ierarhică (norma de conducere) numărul de persoane conduse nemijlocit de către un cadru de conducere.
- Variază pe orizontala și pe verticala piramidei ierarhice
- Ponderea ierarhică optimă: 4-6 persoane la nivelurile superioare, 20-30 persoane la nivelurile ierarhice inferioare

- **F.** Relaţiile contactele care se stabilesc între funcţiile şi compartimentele aparatului de conducere în procesul desfăşurării activităţii acestora.
- Relaţiile de autoritate sunt cele instituite de conducerea firmei prin acte sau norme care atrag după sine obligativitatea exercitării lor:
 - Relații de autoritate ierarhică;
 - Relații de autoritate funcțională;
 - Relații de autoritate de stat major.

- Relaţiile de cooperare se manifestă pe orizontală între compartimente sau persoane situate pe acelaşi nivel ierarhic.
- Relaţiile de control sunt relaţiile care se stabilesc între anumite persoane care efectuează controlul şi personalul firmei care este controlat.
- Relaţiile de reprezentare sunt acele relaţii ce se stabilesc între anumite persoane (lideri) şi conducerea firmei.

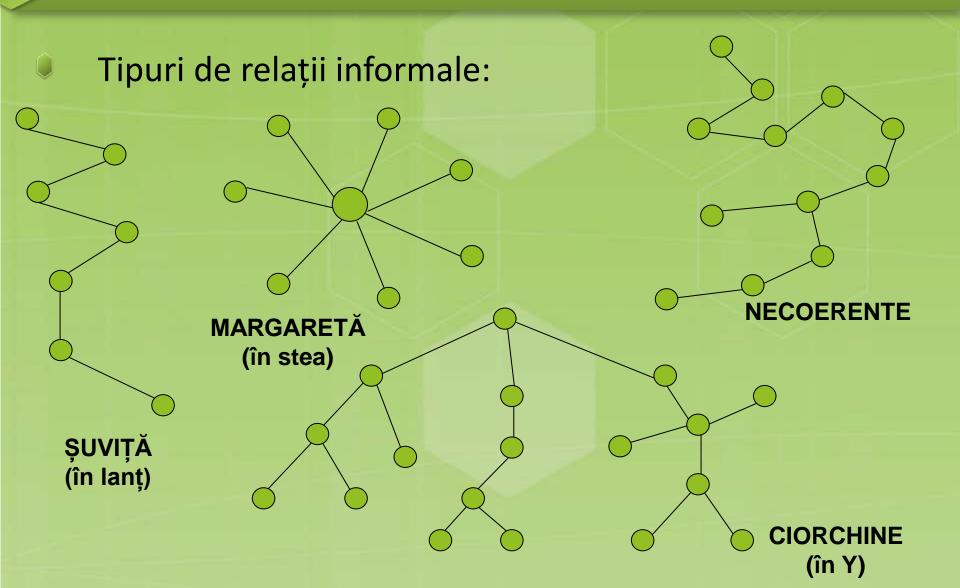

2. ORGANIZAREA STRUCTURALĂ Organizarea informală

- Organizarea informală este formată din ansamblul grupurilor și al relațiilor interumane stabilite spontan între membrii unei organizații, orientate spre satisfacerea unor interese personale.
- Unitatea structurală grupul informal
- Rolul corespondentul postului din organizarea formală
- Leaderul informal

ORGANIZAREA STRUCTURALĂ Organizarea informală

ORGANIZAREA STRUCTURALĂ Organizarea formală vs. Organizarea informală

Organizarea formală

Organizarea informală

Asemănări

apar în cadrul aceleiași organizații, elementul uman fiind același

servesc realizării unor obiective

au caracter dinamic, imprimat de modificarea în timp a obiectivelor urmărite

au caracter cuprinzător, regăsindu-se în orice organizație, indiferent de dimensiune, ramură sau nivel ierarhic

Deosebiri

Deosebiri

Imobilă

Mobilă

realizarea unor obiective ce armonizează interesele individuale și de grup realizarea unor aspiraţii personale

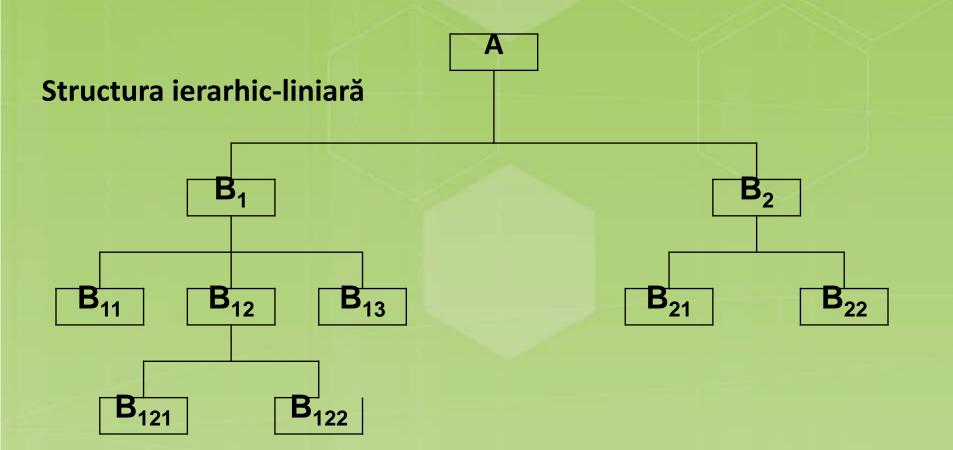
3. Elaborarea structurii organizatorice de management

- Principii de structurare organizatorică:
- 1. Principiul supremaţiei obiectivelor
- 2. Principiul specializării
- 3. Principiul economiei de legături
- 4. Principiul economiei de personal
- 5. Principiul unității de comandă
- 6. Principiul apropierii conducerii de execuţie
- 7. Principiul flexibilității

- 8. Principiul managementului participativ
- 9. Principiul permanenței managementului
- 10. Principiul definirii armonizate a posturilor şi funcţiilor
- 11. Principiul concordanței dintre cerințele postului și caracteristicile titularului
- + ETAPELE pg.137

După modul de subordonare: 1. structura ierarhic-liniară, 2. structura funcțională și 3. structura ierarhic-funcțională (mixtă).

Avantaje:

- sistemele de comunicaţii sunt eficiente;
- prin numărul redus de membri autoritatea şi răspunderea sunt bine definite;
- nu apare necesitatea solicitării specialiştilor în stabilirea schemelor organizatorice, acestea fiind destul de simple;
- posibilitatea elaborării operative a celor mai corespunzătoare decizii;
- sunt excluse contradicţiile.

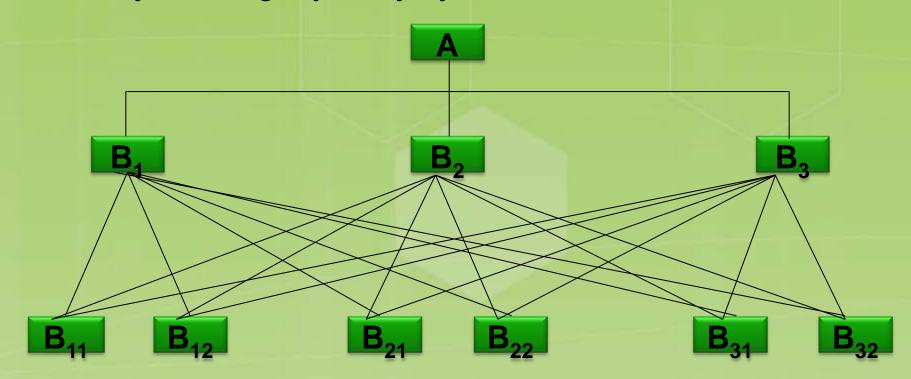

Dezavantaje:

- o circulație greoaie a informațiilor pe plan orizontal;
- nu se permite atragerea personalului în activitățile specializate, fundamentale, şeful trebuind să aibă o pregătire multilaterală;
- favorizează apariţia inerţiei legată de adaptarea la o situaţie nouă.

- Structura funcţională F. Taylor
- Conducătorilor li se cere în primul rând o competență profesională superioară ca nivel, dar limitată ca domeniu și numai în subsidiar calități de manageri și cunoștințe de sinteză.

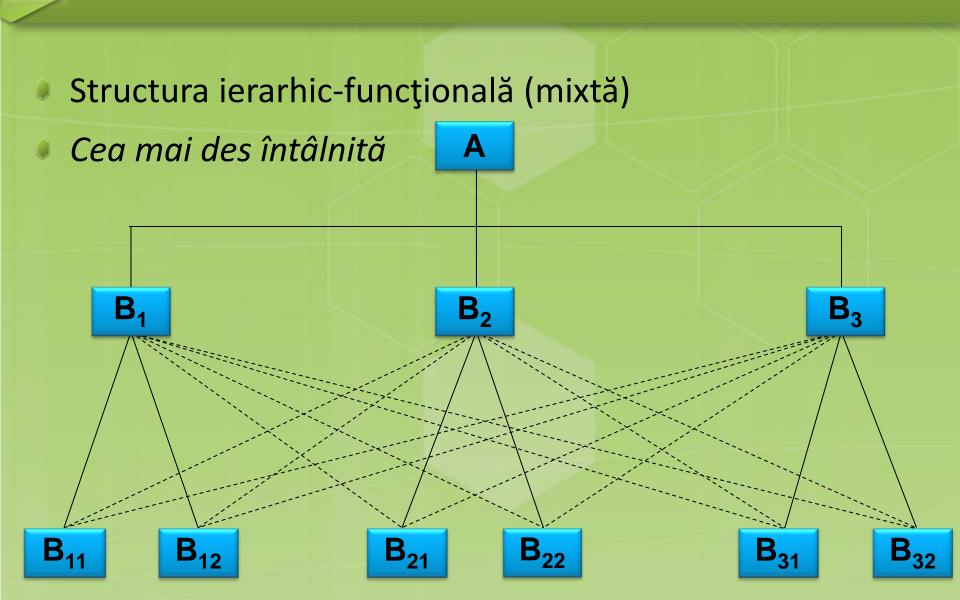
Avantaje

- pune în valoare a cunoștințele specialiștilor
- număr mic de conducători compleți o competență mare în luarea deciziilor.

Dezavantaje:

- se încalcă principiul unicității conducerii și răspunderii;
- creşte complexitatea legăturilor între compartimete și persoane;
- se diluează responsabilitatea.

Avantaje:

- asigură încărcarea mai echilibrată a funcțiilor de conducere;
- asigură promovarea muncii de concepție;
- din punct de vedere teoretic înlătură dezavantajele tipurilor clasice.

Dezavantaje:

- se poate ajunge la confuzii;
- prezintă legături complicate între compartimetele ierarhice şi cele funcţionale;
- pretinde o delimitare clară şi completă a competenţelor şi răspunderilor.

- Reprezentarea grafică a structurii de conducere este denumită organigramă.
- Organigrama are ca obiectiv punerea în evidenţă a următoarelor elemente:
 - a funcţiilor;
 - a responsabilităților serviciilor cu nivelul lor ierarhic, numele și întinderea autorității;
 - a relaţiilor (legăturilor) serviciilor care pot fi ierarhice sau funcţionale.

- Organigrame rectangulare (verticale sau orizontale) şi circulare
 - Organigrama rectangulară verticală

Consiliul de Administrație Director general Director Director Director tehnic comercial economic Comp. 1 Comp. 2 Comp. 2 Comp. 1 Comp. 1 Comp. 1 Comp. n Comp. n

A.G.A

Secţia 1

Secţia 2

Secţia 3

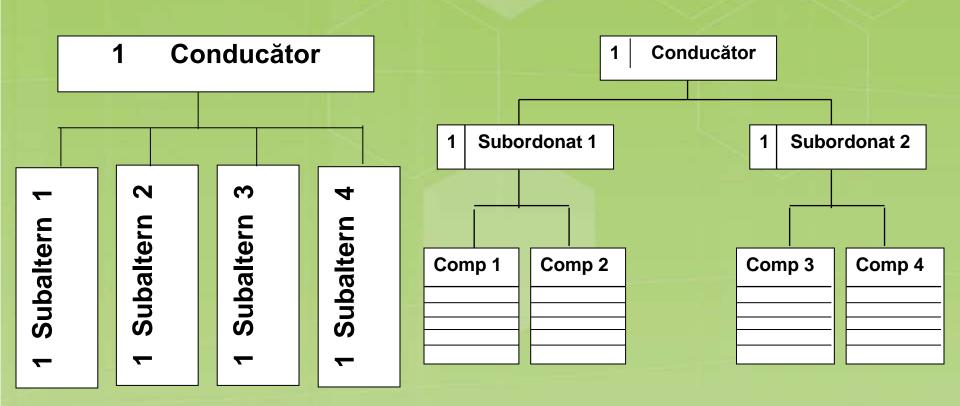
-

Secţia n

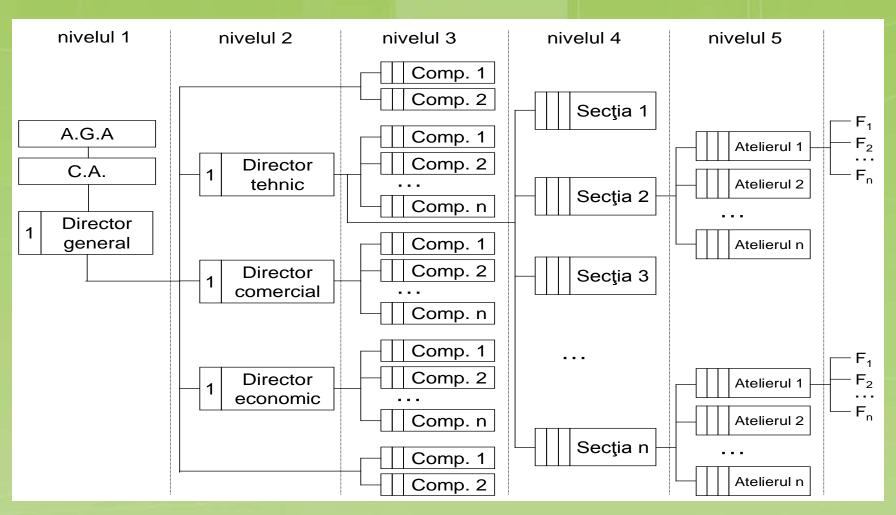
- Organigramele verticale în raport de numărul de subordonaţi ce revin unui conducător pot fi:
 - organigrame de tip grilă;

- organigrame de tip evantai.

Organigrama orizontală

Organigrama circulară

R.O.F.:

- document normativ
- stabileşte forma de organizare şi conducere a firmei, organismele care alcătuiesc întreprinderea, atribuţiile, sarcinile şi răspunderile care revin fiecărui compartiment de muncă, organ şi funcţie de conducere, descrierea detaliată a legăturilor din cadrul structurii, organigrama întreprinderii, alături de alte precizări.

Structura R.O.F.:

- Organizarea unității dispoziții generale:
 - actul normativ de înfiinţare, subordonarea ierarhică;
 - precizarea domeniului, ramurii şi obiectului de activitate etc.;
 - statutul juridic al firmei şi regimul său de finanţare;
- Structura organizatorică:
 - compartimentele de muncă și relațiile dintre acestea;
 - consiliile, comisiile şi alte organe care funcţionează în cadrul firmei;
 - unitățile subordonate; organigramele firmei (ca anexă).

– Atribuţii şi sarcini:

- atribuţiile compartimentelor
- diagramele de relaţii între compartimentele care colaborează
- fişele posturilor

- Conducerea unității:

- AGA şi Consiliul de administraţie;
- componenţa organelor de conducere participativă;
- numirea, alegerea sau revocarea membrilor
- modul de funcţionare a organelor de conducere participativă;
- competențe și responsabilități.

– Dispoziţii finale:

- modul şi durata de aprobare şi intrare în vigoare a ROF;
- obligativitatea cunoașterii și dispoziții privind difuzarea acestuia;
- modalitatea de completare şi modificare;
- mecanismul de menţinere în actualitate a prevederilor;
- dispoziţii privind corelarea prevederilor regulamentului cu a altor documente cu caracter normativ.